

XII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 29de December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 24de Februar 1882.)

Angaaende Spørgsmaalet om de fordærlige Følger af den overhaandtagende Nydelse af Brændevin har der i den senere Tid været ført livlige Forhandlinger baade mellem Løger og Løgmænd, ligesom Sagen oftere har været bragt paa Bane i den lovgivende Forsamling, og det tør forudsættes at være gaaet op for den almindelige Bevidsthed, at den overhaandtagende Misbrug af berusende Drikke er et Onde af en saa alvorlig Karakter, og som i mange Retninger medfører saa sørgelige Følger, at der ikke bør tøves med at søge Midler derimod, og det er da en Sag, som i Samfundets Interesse fornemlig maa ligge den lovgivende Magt paa Sinde.

Efter den anerkjendende Modtagelse, det foreliggende Lovforslag fra alle Sider fik ved Sagens 1ste Behandling i Landstinget, anser Udvalget det for overflødig at begrunde sin enstemmige Mening om det Onstelige i Forslagets Fremme, og man kan derfor strax gaa over til en Omtale af selve Lovforslaget i Forbindelse med nogle Spørgsmaal, som forskjellige Udtalelser under Sagens Behandling givne Anledning til, og som i det Væsentlige gik ud paa, dels om Forslaget i sin foreliggende Skikkelse kunde anses for tilstrækkelig tydeligt og tilstrækkelig fyldestgørende, dels om man ikke burde benytte Leiligheden til at gaa videre og tilstræbe stærpende Bestemmelser i andre Retninger end i den ved Lovforslaget paaapegede.

Lovforslaget indeholder kun den ene Bestemmelse, at den, der vil drive Beværtningsnæring (Gjæstgiveri, Værtshushold, Restauration og Kon-

ditori) i en Kjøbstad eller i en af Handelspladserne, ikke kan erholde det i saa Henseende fornødne Borgerkab eller Næringsbevis uden dertil at være anbefalet af Stedets kommunale Bestyrelse. Dette Lovforslagets Indhold synes under Forhandlingerne af flere Medlemmer at være blevet forstaaet paa forskjellig Maade, idet der viste sig nogen Usikkerhed i Opfattelsen af Kommunalbestyrelsens fremtidige Stilling og Myndighed ligeoverfor de nævnte Næringsbrug, og i Forbindelse dermed blev udtalt Frygt for, at Lovforslaget ikke vilde vise sig tilstrækkelig effektivt. Udvalget nærer ikke nogen Tvivl om Bestaffenheden og Omfanget af den Myndighed, der ved Forslaget søges lagt i den kommunale Bestyrelses Haand, og Udvalgets Opfattelse stemmer saa nøie overens med den, som blev gjort gjældende af Indenrigsministeren, at man ikke bedre kan søge at fjerne de om Lovforslagets Forstaaelse udtalte Tvivl end ved at gjengive selve Ministerens Udtalelse. Ministeren yttrede: „Seg tror, at Betydningen af Lovens Ord er den, at Bevillingsmyndigheden paa dette Omraade fuldstændig, i hele sit fulde Omfang, overlades til Kommunalbestyrelserne. Seg kan ikke se, at Lovforslaget kan forstaaes paa nogen anden Maade end den, at, naar Kommunalbestyrelsen anbefaler en Person til at erholde Borgerkab til at drive Værtshushold eller Gjæstgiveri eller overhovedet den Art af Næring, der er nævnet i Lovforslaget, er Magistraten pligtig til at meddele ham en saadan, forsaavidt han iøvrigt har de personlige Betingelser for at kunne faae den. Den er pligtig til at gjøre det, og den kan paa den anden Side ikke meddele Nogen dette Borger-